

„Soča“ izhaja vsak petek in velja do pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „prijateljskih“ se plačuje za navadno trislopnico vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“ na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 10, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4, II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremolnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

JOSIP PAGLIARUZZI.

Blagor mu, kogar je dobrih starišev skrbna ljubezen uvéla v življenje; blagor mu, komur so materni zlati nauki blažili srce, očetova modra roka vodila, snovala in utrjevala značaj; a trikrat blagor onemu, ki je vestno spolnovaje četrto božjo zapoved z iskreno ljubeznijo, z izgledno pokornostjo in z neomejenim spoštovanjem povračal roditeljem požrtovalno skrb in ljubezen!

Taka blažena duša bil je mladenič, čegar truplo spremijali smo pretekli terek potrtega srca na potu k zadnjemu počitku.

Malo mesecev je še preteklo, od kar smo v obliči naših gorá slovo jemali od posvetnih ostankov vrlega moža, katerega je zraven mnogih državljskih čednostij prav posebno dičilo to, da je neizmerno ljubil in z največjo skrbnostjo odgojeval svoje otroke ter si znal ustanoviti po vsem uzorno kristijansko družino, ktere udje so bili vedno vsi za ednega in eden za vse.

Prekrasen biser pa v tej blagi rodbini je bil bogato nadarjeni Josip; saj je v sebi združeval vse najlepše lastnosti srca in duha, kakorsne morejo odlikovati záres uzornega mladeniča.

Spoštljivo pokoren in ljubeč sin, ljubeznjiv brat, zvest prijatelj, značajan član svojega naroda, vsigdar odličn dijak — je po sijajno končanil pravnih študijih z občudovanja vredno marljivostjo dalje nabiral si zakladov znanosti in učenosti, da bi z njimi bogatil svoj rojstni kraj, svojo preljubljeno deželo, mili svoj narod. In že je stopil na prvo stopinjo praktičnega življenja; že je imel začeti uživati in deliti obresti skrbno nakopičene, bogate glavniče, kar ga nenadoma ustavi smrtna bolezen in žalibog je rahlo nasnovano telo, utrujeno po presilovitej delavnosti kipečega duha v malih dneh podleglo, razklonivši pozemske vezi neumerjočej duši, da se je na perutih nedolžnosti dvignila v nebeske višave, kder praznuje zdaj veselo svidenje mej svojimi.

Mi pa čutimo in bomo še dolgo bridko čutili veliko zgubo, ki nas je zadela; — kajti, dasi je bil še mladenič in ni imel prilike nabrati si posebnih zaslug za javni blagor, za narod, za deželo, vemo vendar dobro, kako poročstvo so nam dajale za bodočnost njegove redke lastnosti; vemo, da smo v njem zgubili moža, kateri bi bil brez dvoma postal dika našej deželi, stebler in ponos našemu narodu, kakor je in ostane našej mladini uzor vseh mladenških čednostij. Med slovenskimi pesniki ostane mu častno mesto; mladeničem slovenskim bo vedno izgled pobožnosti, delavnosti, ljubezni.

Zato smo se v terek zbrali od blizu in daleč, iz višjih in nižjih krogov v tužen spreved, ne samo, da izrazimo svoje sočutje osiročenima sestrama in drugim plakajočim sorodnikom, tudi ne samo za to, da skažemo svojemu prijatelju, znancu, tovarišu, sotrudniku običajno zadnjo čast, — o ne, nikakor ne samo zaradi tega, — mariveč prišli smo, ker nas je prignala ljubezen, spoštovanje, občudovanje uzornega mladeniča, kateri je bil naš, tako naš, da so nam srca trepetala, ko je bilo treba ločiti se od predragih njegovih ostankov.

Kako je nekdanj čvrsti dečko hrepenel, da napoči skoro dan počitnic ter ga brzi očetovi konjiči odvedejo v preljubljeni Koborid; kako je tudi pozneje kot dijak, visokošolec in pravni praktikant o danej priliki vselej z največjim veseljem prihajal v mili svoj rojstni kraj, v krog predrage rodbine, mej stare svoje znance in prijatelje! Zdaj je preblago to srce nehalo biti, zdaj mu je za vselej utihnilo ono naravno, nedolžno hrepenenje po preljubljenih krogih in krajih prve mladosti; preblagi duh njegov je našel svoj pravi dom — in le posvetni ostanki njegovi so poromali v spremstvu najozjih prijateljev počivat v posvečeno domačo zemljo.

Z Bogom torej, biserna duša! z Bogom predragi JOSIP — in na veselo svidenje nad zvezdami!

LISTEK.

NAŠ FRANCEK. *)

Bivši urednik ljubljanskega lističa, sedanji profesor na c. k. akademskem gimnaziju dunajskem, stalni dopisnik svojem detetu in zvesti hvalilec osrednje vlade dunajske ter deželne vlade kranjske, s katerim smo imeli preteklo leto kako prijazno besedo in s katerim menjujemo tudi letos včasih kako pismo, se nas je zopet prijateljski spomnil v lističevi številki 28. z dne 5. februarja, v kateri nas je kaj ljubeznivo ozmirjal po šegi starih žensk, ko jim sape zmanjkuje, z obrekovalci in lažniki, da smo kar strmeli.

Dragi Francek! zakaj si tako hud na nas? Ali se ne spominjaš več mladostnih let v solčni Gorici, ko si burke uganjal in norce bril, da se je vse kadilo? Kranjska dežela takrat ni imela boljšega junaka od Tebe; in zdaj tako hud in čmeren? Ali smo mi krivi, da si moral zapustiti nehvaležno domovino, ki ni hotela priznati Tvojih zaslug v prid slovenstva, in si moral iti s trebuhom za kruhom v veliko mesto, na Dunaj? Tega nismo mi krivi, zato ne jezi se nad nami. Sicer pa premisli vse prav dobro in videl boš, da na zadnje se Ti ne godi krivica. Srečen

*) Ta listek je sicer nastal, ali ker je drug spis iz ostal, priobčili smo ga, ali radi pomanjkanja prostora brez dodatka, ki smo ga pozneje prejeli. Vredn.

si in vesel bi moral biti, ker imaš priliko, da lahko vsak dan gledaš ministrom v obraz. Kaj je lepšega, kaj prijatnejšega in tolažljivšega na tem revnem svetu, ko občevati s tako imenitnimi osebami? — Na Dunaji, če hočeš, tudi samotariš in preišljuješ, kako minljivo je človeško življenje, kako opolzka politična pot, kako nezanesljivi prijatelji, kako šibko pokroviteljstvo. Ali se ti ne utrne solza iz očesa, ko pomisliš, kako neusmiljeno si bil rabljen, ko si mislil, da vodiš pol sveta?

Posvetil si osebam in namenom svoja načela, svoj um, svoje pero, svoj odpust, svoje ime, svoje prepričanje, svoj denar, svojo majhno popularnost, dragi čas, notranji mir, z eno besedo vse, kar človek more dati, in kako hvalo imaš za to? Namesto da bi Te bili postavili na svečnik, na katerem bi stal raven kakor sveča, poslovili, izpodili, pregnali so Te iz domovine, v kateri bi lahko prvo ulogo igral. Črna nehvaležnost Tebe preganja, in zakaj? Ker si bil preveč glasen o nepravem času, ker si bil preveč poslušen in poslužen, ker si mnogo upal v svojo moč, ker si preveč zaupal v tujo moč. Zdaj, ko si obrabljen, vržen si med leskečo šaro, niti kota ti ne privošči v domači zemlji, za katero živš in umiraš. Tako se godi onemu, ki dela, posebno če preglasno dela in če dela zaupajoč na srečo, ne da bi se oziral na javno mnenje, katero je močnejše od posameznikov, katero prej ali slej posameznika zmelje, naj si bo še tako velik ali visok, naj bo recimo čez vsa.

Teško nam je opisevati take reči Tebi, ki si bral Demostena, Shakespeara, Don Quixotta, Tebi, ki imaš dogodivščino Aleksandra Velikega, Cezarja, Napoleona v mezinci leve noge, Tebi, ki si srkal politično resnico iz neposrednjega, nepokvarjenega vira? Vendar ne moremo, da bi Ti ne omenili teh reči, ker žalibog nesreča Te ni še izmodrila. Se vedno si daš navezat kako reč in jo tako dolgo melješ, da na zadnje je Tvoja vera na njo tako trdna, kakor si va skala ob sinjem morji; jariš in kuhaš in pečeš se potem za nič in zopet nič. Politika, dragi Francek, je lačno kljuse, ki išče piče in se dá upreči, samo da ne strada. Včasih se dá upreči v domači plug, da orje, včasih se dá obložiti s srednjeveškim viteškim orodjem Don Quixotta, včasih si pusti nastaviti pustno kapo, da obinstvo razveseljuje. Viteških ostrog si menda ne želiš, ker niso več v navadi, norska kapa ti ne prija, ker bi ne bil več lep; če se pa človek včasih nekoliko naprej poguzne, dobi priliko, da lahko mnogim koristi, kakor si videl v Ljubljani. To se včasih doseže najlaže z molčanjem in kimanjem, kajti tak človek je za vse dober in se dá rabiti povsod. Ako Ti je do tega, da bi više pišel, poskusi novo pot, kajti po sedanjih poti ne pojde in videl boš, da ne pojde.

To Ti ne more biti neznano, da finančni ženij ali strokovnjak nisi bil nikoli in da je malo upanja, da bi postal kdaj državni finančni minister, prej smeš upati na mesto vrhovnega državnega pravnika. O knjigovodstvu, o glavni knjigi, o da ti daš nimaš

mitničar Krniški, ki čisto nič ne spada pod Trnovo, ampak pod Sempas. Tudi moramo omeniti, da c. k. gozdni oskrbnik Trnovski bode imel 4 glasi, 2 glasa za Trnovo, 2 za Lokve, ker je sedaj tudi čez Lokve oskrbnik; ako je postavno tako, molčimo.

Kar se tiče občinskih računov, so taki le. G. tajnik pove starščinam: to smo dobili, to smo dali. Ko pa kdo izmed starščin kaj izpregovori, da bi se izvedelo bolj natanko, odgovori g. tajnik prav mogočno: „da, prav zdaj imam čas vam razlagati“, pa je vse tibo. Marsikdo mi bo oporekal, zakaj se nam tako hlače tresejo pred g. tajnikom? Zato, ker smo vsi odvisni od gozdnarstva; če nas začne g. tajnik, črni smo. Da g. tajnik res mogočno postopa, nam bodo pričali vsi vozniki s Trnovega, od Veglarjev, Grgarja in iz Ravnice; vsi se tresejo, ko v gozd pridejo, pred njegovim vedenjem. Pri drugih čuvajih se to ne godi.

Dalje smemo zahtevati, da tajnik mora biti pri rokah županu, da se vsak čas za silo lahko dobi. Iz naših občin so ljudje večidel po svetu na Koroškem, na Štajerskem, Kranjskem, Hrvaškem; vsako leto se kakšna reč prigodi, tudi smrt. Danes zvečer pride telegram, da mož je smrtno bolan, se vé da iz Koroškega večidel v nemškem jeziku; uboga žena hitro teče k županu in praša, kaj je; župan jej odgovori, da ne ume nemškega, da naj gre k tajniku; med tem je noč nastala, kaj če uboga žena početi? Domov se povrne, ker čez gozd do tajnika je dobro uro po dnevu; koj popolnoči reva pričakuje dneva; dan napoči, teče k tajniku; ko pa tje dospe, tajnik je šel v gozd po svojem opravilu kot gozdni čuvaj; uboga žena pričakuje do večera, da ve, kaj je, in potem čaka še drugega dne, predno vé, kaj je storiti. Preteklo je v tem času že 40 ur, pripeti se tudi, da v tem času pride še drugi telegram, da možu je boljše, ali pa da ga je že smrt pobrala. Tajnik ne sme biti tako oddaljen od župana.

Zdaj pa še to: koliko naših občinarjev je bilo kontumaciranih pri c. k. sodnijah, ker niso o pravem času povabil dobili; celo pri okrožni sodnji so bili po 6 mesecev kaznovani. Tega ne vemo, kdo je kriv, ali obhodnik, ali kdo drugi.

Nadalje želimo, da bi bila občinska pisarnica vsak teden vsaj 2 dneva odprta, da bi se potrebne reči uredovale, ne pa kakor zdaj, da se mora vedno hoditi od Heroda do Pilata.

Torej občinski volilci, poprimite se pravega gesla, in storite korak, ki nam je koristen, da ne bomo pri sedanjih dobrih zaslužkih dolgi delali. To vam pred oči postavim, da ne bodete drugi krat govorili, da smo vam mi te reči nakopali; izvolite si moše, ki so na pravem mestu, ki imajo srce za Boga, cesarja in domovino, za cerkev, občino in narod

Politični pregled.

Gospodarska zbornica je imela v tem tednu le edno sejo, v kateri je pritrdila nekaterim postavam, sprejetim po poslanski zbornici, namreč o pomorskih telegrafih, o kovanju bakrenega denarja za 2 milijona gold. in o zastavljavnicah; vrnila pa je postavo o odškodnini za nedolžno obsojene zopet v pretres dotični komisiji in prešla na dnevni red o oni, ki dovoljuje vknjiženje novih dolgov zraven že družih vknjiženih. Komisija, voljena za uredbo duhovenske kongrue, izbrala si je predsednika kardinala Schwarzenberga.

Večo pozornost je obračala na se zbornica poslancev, v kateri je bil splošni razgovor o državnem proračunu za l. 1885. Kakor navadno, oglasilo se je bilo tudi letos več govornikov raznih strank, če tudi niso prišli vsi do besede, ker splošni razgovor bil je končan 4. t. m. in predloženi proračun bil je sprejet proti glasovom levičarjev kot podlaga za nadrobno razpravo. Prostora nam primanjkuje, da bi mogli tu le površno posneti razne govore. Razume se ob sebi, da levičarji niti dlake niso dobre našli nad neljubim ministerstvom; posebno sta se med njimi odlikovala poslanca Carneri in Plener. Oba sta na vsa usta poudarjala, da ministerstvo zatira nemštvo in s tem ruši državo, da podpira Slovane in da vsled tega ostaja primanjkljaj v drž. proračunu, da je desnica med seboj in z ministerstvom razdvojena. Na to se oglasi minister Dunajevski, ki je v dolgih, dve uri trajajočem mojsterskem govoru pobijal ugovore, razkrival zvižane napade, poudarjal in dokazoval se številkanji zboljšanje denarnega državnega stanja in je med drugim še rekel, da sedanje ministerstvo ni strankarsko, ni parlamentarno, ampak avstrijsko, cesarsko; ono si sicer ne želi

boja, tudi ga ne išče, ali da je pripravljeno usiljeni mu boj sprejeti in podprto s tako večino vladati, če tudi ne proti levici, pa vsaj brez nje, in ministerstvo se nadeja, da se po novih volitvah sedanja večina krepkejša in mnogoštevilnejša povrne v zbornico. Ta govor pravega avstrijskega ministra bode blagodejno upljal tudi na desnico in posebno češki listi pišejo, da hočejo desničarji še dalje edini ostati in vlado podpirati.

Naj omenimo, da izmed slovenskih poslancev je prišel edini g. Raič do besede in da je v daljšem govoru razkladal, kako da slovensčina še ni prišla do pravice ne v šoli, ne v uradu ne v javnem življenju, kako se ravnateljstva in profesorska mesta na slovenskih tleh oddajajo tujcem brez vsega razpisa, med tem ko se domačini, ki niso še zatajili svoje narodnosti, podijo iz ednega kota države v drugi — iz službenih ozirov.

Ogerska poslanska zbornica je sprejela že v tretjem branji predloženi postavni načrt o preosnovi zgornje zbornice z dostavkom grofa Pejačevića, da bi se pri imenovanju novih udov ozir jemal tudi na Hrvatsko in Slavonijo.

Baron Jovanovič, namestnik v Dalmaciji, odstopi in naslednik mu bode viceadmiral Pokorny.

Gladstone in njegovo ministerstvo je prejelo v spodnji zbornici zaupnico, v zgornji pa nezaupnico. Na to je hotelo celo ministerstvo dati svojo ostavko; ali po novejših poročilih ostane v svojem poslovanju, dokler vsaj Mahdija ne ukroti, ker je zaukazalo zdravniško preiskovati vse vojaštvo na Angleškem, da se odpošljejo le zdravi vojaki v Sudan.

Po burni razpravi je nemški drž. zbor knezu Bismarku venderle dovolil 20.000 mark, da nastavi še ednega vodjo v uradu za zunanje zadeve.

Domače in razne vesti.

P. n. gospode naročnike, ki nam niso še poslali naročnine za tekoče leto, prosimo prav uljudno, naj bi nam jo kmalu poslali, da ne bomo imeli sitnosti v računih. Nekaterim gospodom, ki so še za prejšnja leta na dolgu, naznanili smo visokost dolga na dopisnicah, drugim jo še naznanimo. Naj nam tega ne štejejo v zlo, kajti delati in vrhu tega še gmotno škodo imeti ne moremo.

Katoliško društvo v Gorici, ki je bilo poslalo s v. o. č. etu adresu, katero smo prinesli v predzadnji številki, dobilo je kmalu potem naslednji odgovor od papeževega državnega tajnika (ministra zunanjih zadev), kardinala Jacobini-ja: „Velečenjeni gospod! Z listom Vašega blagorodja 15. t. m. došla mi je adresa Vašega „Katoliškega društva“ za sv. očeta, in prav radostno položil sem v njegove častiljive roke ta lepi dokaz spoštovanja in ljubezni do cerkve in do vzvišenega njenega glavarja. Njegova Svetost okusila je veliko tolažbo, beroč one čute, ki so izraženi v adresi, in mi je naročila, naj se zahvalim udom Vašega društva na prijetnem pismu in sinovskih namerah. — Sv. oče se zanaša, da te namere se bodo vestno izpolnile in prosil od Boga za „Katoliško društvo“ goriško blagoslova in blagoslovja iz vsega srca društvenike in njih družine. — Vesel, da morem to naznaniti vam in po Vas odobru in drugim udom, znamujem se s čuti odličnega spoštovanja Vaše blagorodnosti v Rimu 19. februarja 1885. udani L. kardinal Jacobini.“

Josip Pagliaruzzi, nadarjeni pesnik slovenski, ki je pod izmišljenim imenom „Kritan“ podaril svojemu narodu prelepih balad, ki ne dopadajo le takrat, ko se čitajo, ampak še boljše, ko se deklamujejo, preselil se je iz solzne doline, ki mu je pogosto in močno grenila življenje, k nebeškemu očetu, kateremu je ostal vedno zvest v otroški ljubezni in neomadeževanem življenju. Dopršivši pravne studije na Dunaji prakticiral je nekaj časa pri tukajšnji okrožni sodnji, zadnji čas pri odvetniku dr. P. Frapportiju. Po očetovi smrti prevzel je bil preteklo jesen oskrbovanje posestev in koboridsko pošto. Milega značaja priljubljen je bil povsod in pri vseh; svoj narod je ljubil iz srca in koristil bi mu bil mnogo, ako bi mu bil Bog podaljšal življenje. Kako spoštovan in čisljan je bil uzorni mladenič, kazal je pogreb, ki je bil v terek dopoldne. 14. vencev, katere so podarili sorodniki, društva, zavodi, prijatelji, z lepimi trakovi in primernimi napisi, kinčalo je vez, ki je med neštevilnimi spremljevalci peljal truplo ranjkega v cerkev. Udeležilo se je spreveda premnogo gospodov

sodnijskega, odvetniškega, učiteljskega in drugih stanov; Slovenci in Italijani so enakomerno častili spomin nepozabnega mladeniča. V cerkvi po končanem duhovskem opravilu zapeli so pevci prav ganljivo in ubrano „Jamico tiho“, da je marsikom oko rosilo. Od cerkve pomikal se je sprevod do Katari-nija, kjer so se goriški prijatelji poslovili od ranjkega, le nekateri najbližnji prijatelji (med njimi pesnik S. Gregorčič in Ignac Gruntar) spremili so ga tudi dalje celo v Koborid.

Iz Koborida se nam dalje poroča; Po vseh vaséh, skozi katere je vozil mrtvaški voz truplo milega pokojnika, vrela je ljudstvo iz hiš na cesto ter sočutno spremljevalo mali sprevod. V Kanalu je zvonilo na pokopališču in v trgu in obilna množica tržanov izkazala mu je poslednjo čast. V Ročinji prišla je šolska mladina daleč pred vas sprevodu naproti, a vlašani z gosp. vikarjem na čelu pričakovali so ga v vasi razpostavljeni ob cesti. Isto se je ponavljalo v Volčah, v Koboridu pa, kamor je dospel okolo polšeste ure bilo je vse na nogah, staro in mlado spremilo je občnega ljubljenca do hiše, kamor so ga črez noč postavili. Drugi dan shajali so se ljudje od vseh strani k pokopu. Tu se je moglo videti, kako spoštovan in ljubljen je bil pokojnik, kako čislana je bila družina, kateri je z ranjcem usahnila zadnja mladika moškega kolena. Vse je bilo potrto, vse je žalovalo. Sprevod je vodil prečastni gospod dekan, kateremu se je pridružilo še deset duhovnikov iz okolice in prijateljev. Udeležba je bila velikanska, razen vse šolske mladine spremljalo ga je iz Koborida vse, kar le gibati more, in mnogo ljudstva iz okolice. Po dovršenem cerkvenem obredu položili so mrtveca v rakev, kjer zdaj počiva poleg svojih roditeljev in dveh bratov, ki sta tudi oba v cvetoči mladosti pustila svet. Poživajte v miru!

G. Teodor Slabanja, zlatar v Gorici, via Morelli (za Mesnicami), izdelal je lepo lampo, katero je podaril g. R. Vervega župnijski cerkvi v Lovrani v Istri, da bo visela pred altarjem sv. Križa, v čegar bližini se nahaja rakev omenjene rodovine.

Pritožili so se nam roditelji nekaterih dijakov gimnazijcev, da se njih sinovi nadlegujejo in preiskujejo zaradi slovenskih trakov, privezanih na venec, ki so ga paklonili dijaki ranjkemu Krilanu, in zaradi slovenskega napisa (Gimnazijci „Krilanu“) na njih. Neverjetno se nam je zdelo, da bi se dijaki izpraševali zaradi spoštovanja, katero so pokazali rojaku-prijatelju-pesniku, in vender je tako. Na slovenski zemlji prepoveduje se domačim sinovom raba deželne in maternega jezika, katerega izobraženje zagotavlja državna temeljna postava. V zlo se šteje raba onih boj ali barv, ki so avstrijske, od vlade potrjene, ki so bile in bi morale še biti goriške. Po našem mnenju je bolje, da ima Avstrija zvestih Slovencev, ki so ponosni na svojo narodnost in ki nahajajo v Avstriji potrebno varstvo svoje narodnosti, nego da ima bastardo, ki za kozarec vina prodajo narod, Boga in cesarja. Ljubezen do domovine, do znanstva, do umetnosti odseva po prvotnem načrtu iz gimnazijskega poduka. Ti čuti naj se obujajo in potrjujejo tudi pri takih priilikah, kakršna je smrt nadepolnega pesnika, uzornega mladeniča, nad vse zvestega državljana. Nadejamo se, da naši deželni zastopniki ne pozabijo tega dogodka in da se o svojem času potegnejo za čast dežele, da nam ne bo vsak tuj človek rezal pravic po svoje.

„Goriška ljudska posojilnica“ imela je včera, 5. t. m., skupno sejo ravnateljstva in nadzorstva, v kateri so se konečno skienili računi, ki se predložijo običnemu zboru. Obični zbor je sklican na dan 16. marca ob 11. uri predpoldne v pisarnico ravnatelja, dr. Nikolaja Tonkliča. Vsi društveniki se v smislu društvenih pravil vabijo po tem potu, naj pridejo imenovani dan in o določeni uri k običnemu zboru, pri katerem se bo razpravljala račun do 31. decembra 1884 in pri katerem se bo volilo novo ravnateljstvo in nadzorstvo.

Pogrebni sprevidi se vijejo še vedno po nesepametni poti od cerkve sv. Ignacija skoz Šolske ulice čez Sačni trg memo Marzinija v Gosposke ulice namesto da bi šli po trikrat krajši prejšnji poti. Ker meščani nimajo toliko poguma, da bi izdatno prosili za spremembo, nadejamo se, da bodo imele šolske oblasti toliko ozira na javni poduk, da storijo potrebne korake v amisu prejšnjega reda, drugače se bodo pomikali ti sprevidi skoro memo vseh javnih učnih zavodov, katere bodo motili, posebno z godbo in obilno udeležitvijo. Prej niso šli taki sprevidi memo šol; po novem redu pa pojdejo memo o. k. gimnazija, c. k. deške vadnice duhovskega semenišča, o. k. učiteljskega izobraževališča, c. k. dekliske vadnice in mestne dekliske šole kateri zavodi štejejo vkup nad 1500 učencev in učenk.

Na deželni kmetijski šoli slovenskega oddelka v Gorici se odda okolo 1000 visokih debelih jabolk raznih jesenskih in zimskih vrst po 10 kr. drevce, ki je gotovo tako nizka cena, da si tudi mali posestnik lahko omisli nekoliko drevcev. Posebno

opozarjam naše hribovake deželane, naj posnemajo občino Trnovo, katera je kupila 320 jabolk in oršohov in sicer največ na prigovarjanje za splošni napredek v kmetijstvu vnetega gosp. vikarja Valentiniča.

Razni posestniki me poprašujejo, kje bi se dobila murbina drevesca, da mi ne bo treba poedinim odgovarjati, naznamim po „Soči“, da se dobé prav lepa murbina drevesca pri gosp. Stieglorji, oskrbniku na grajščini prevzvišenega gospoda grofa Coroninija v St. Petru pri Gorici. Fr. Žepić.

Napadel je nekdo se zasmehom poštenega odbornika „Slov. jez.“ v nekem javnem prostoru v Gorici zaradi adrese poslana č. g. S. Gregorčiču. Mož spada med nevoščljivce, ki z veseljem podirajo, kar rodoljubi s težavo zidajo. „Kjer zmanjkajo pametne misli, tam začne zasmeh“ — rekel mu je odbornik. In kdor ni zmogel sam misliti, ovija se okolo tujih misli kakor vlak okolo bilke, ktera se kmalu zlomi. — A „Slovenski jez.“ sme biti ponosen na svojo addresso do č. g. S. Gregorčiča, kajti ž njo je zajel sovražno valovje, ktero je pluskalo čez krasno „Posajje“, ž njo je odvezal jezike „prijateljem“, ž njo je zanečil ognjevito obrambo „Človeka nikar“, ktera se bere v „Slovenca.“ Odbor „Slov. jez.“

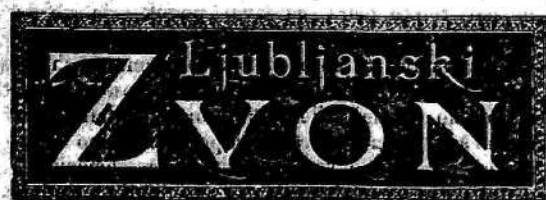
Raztelesila je komisija (obstoječa z gg. Fiegl, Gentili, Luxatto Ar. in Zupančič) minoli teden v Gradnem moša, ki je v petek bil še zdrav, ponoči je besedo izgubil in v saboto že umrl. Sam je bil raznesel glas celo do sednj, da ga hoče njegova žena in družina ostrupiti. Toda komisija ni našla v njem nikakega sledu strupa, ampak vnetico možjanov in mrene, kot nasledek mnogokratne pijanosti. Ta mož je bil sicer močan, a vender ga je vinska pijača mladega in naglo umorila. V svoji pijanski norosti je mnogo krat nadlegoval in križal svojo družino in sosede, župana in vikarja, ktere je tožil pri nižjih in višjih; zadnji čas je celo s kamenjem napadal. — Varujte se preobilnih pijač!

Njih cesarski Visokosti prestolonaslednik Rudolf in visoka njegova soproga; nadvojvodinja Stefanija, odpostovala sta v sveto deželo. Najnovjša poročila naznanjajo, da sta srečno dospela v Bayrut in da pojdeta od tam v Damask. Vsi avstrijski narodi spremljajo s čuti udanosti in ljubezni visoka potnika na njih potovanji ter prosijo, da bi se srečno vrnila.

Zahvala. Podpisano vodstvo se iskreno zahvaljuje vsem p. n. gospodom rodoljubom naše občine, ki so blagovolili darovati več svezkov raznih knjig za tuk. ljud. šol. knjižnico. Osobito je povsem zahvaliti se našemu dašnemu pastirju in vrlemu narodnjaku predastitemu gospodu Jakobu Logarju, uzornemu župniku, ki je v prospeh narodove izobraženosti blagovolil darovati uže prej in sedaj imenovane ljud. šol. knjižnici nad 70 (sedemdeset) svezkov podučnih knjig raznega zapopadka. Bog plati blagemu gospodu ter nam ga ohrani še mnogo let! Vodstvo dvorazrednice v Križi, dne 1. marca 1885.

Banka „Slavija“ sklenila je v mesecih oktobar, november in december 1884 10.863 novih zavarovanj za 15.852.817 gl. 46 kr. kapitala ter je za to prejela 454.636 gl. 15 kr. zavarovalnine. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 2.116. 300 gl. 48 kr.; v posojilni-ag bilo je v tem času naloženih 287.898 gl. 73 kr., na zemljišča pa posojenih 569.738 gl. 98 kr. Za škode plačala je v navedenih treh mesecih 218.931 gl. 5 kr. Gasilne brigadnice dobilo je pet občin. Od 1. januarja do 31. dec. 1884 bilo je v vseh oddelkih na novo sklenenih 65.230 zavarovanj za 74.626.913 gl. 64 kr. kapitala. za kar se je plačalo 1.803.803 gl. 19 kr. zavarovalnin in postranskih plačil. Za škode se je izplačalo 707.089 gl. 76 kr. K samoupravnim društvom oglasilo se je do konca decembra 1884 že 1294 članov, ki so skupno zavarovali 174.397 gl. 12 kr. pokojnin, in za to obvezali se uplačati 683.946 gl. 25 kr. Zasopniški pokojninski fond pomnožil se je do konca I. 1884 na 48.600 gl. 34 kr. v gotovini in efekti.

„Hrvatska Vila“, ilustriran lepoznanški list, katerega je izdajal G. Grünhut, prešel je v lastništvo in založništvo K. Albrecht-a, knjigotiskarja v Zagrebu. Priporočali smo uže o drugih prilikah ta hvale vredni list onim čitateljem, ki se zanimajo za hrvaško lepoznanstvo.

Št. III. prinaša te spise: 1. J. Stritar: Rod za rod. Pesem. — 2. J. Kržišnik: Rondel. Pesem. — 3. Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. (Dalje.) — 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hrusko. — 5. J. Starè: Pis-

ma iz Zagreba. X. — 6. J. Stritar: Pogovori. I. — 7. A. Funtek. Utopljeni zvon. Balada. — 8. J. Cimperman: Osehlo cvetje. Sonetje. — 9. Fr. Wiethaler: Slavni Slovinci. I. Dr. Jakob Zupan. — 10. Dr. Sivor: Vodnikov „Vršac“, potlej pa še nekaj. Slavnostni govor magistra Sulfurija Udrihoviča. — 11. Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje). — 12. Književna poročila: II. Dr. K. Štrekelj: Slovenska slovnica za srednje šole. (Dalje). — 13. Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — „Vita vitae meae!“ — Matica Slovenska. — Jurčičevi zbrani spisi. — Imenitna knjiga. — Slovenski slikar Jurij Šušic. — Slavo-deutsches und Slavo-italienisches. — Die östlichen Alpenländer im Investiturstreite. — Popravek. — 14. Janko Kalan: Sab. — „Ljubljanski Zvon“ izhaja v mesečnih zvezkih, po 4 tiskovne pole velike osmerke obsežnih, ter stoji za pol leta 2 gid. 30 kr., za četrt leta 1 gid. 15 kr.

Listaica uredništva in opravništva. G. dop. z Grahevega: pride. — G. A. L. v P.: prejeli, pregledamo. — G. T. ru: potrpite; naročeno deloma uže izvršeno. — G. I. K. na Vojskem: poslali. — Z Grahevega smo dobili 4 gl. 40 kr. z dostavkom: pošiljajte mi jo na Grahevo“ brez imena pošiljalčevega; prosimo, naj nam dotičnik naznani svoje ime. — G. Nekompetenten: Vaš sestavek bil je že zadnjič stavljen, a tudi danes smo ga morali odložiti; prihodnjic. — G. I. L.: „Dodatek“ pride. — G. dop. iz Štanjela: danes ni bilo mogoče. — S Travegega: dostavek prepozno došel.

Zahvala.

Vsem slavnim uradom, častiti duhovščini, p. n. društvom, zavodom, prijateljem, znancem, človekoljubom, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba nepozabnega mladeniča

Josipa Pagliaruzzi-ja

ali ki so mu poklonili krasnih vencev, in gospodom pevcem izreka najtoplejšo zahvalo
žalujoča družina.

V pisarni tiskarne Seitz-eve nasproti semenišču v Gorici je na prodaj po znižani ceni — za 1 gl. 30 kr.

VELIKI TEDEN

in
Velika Noč,

spisal profesor Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzette. Kdor pa denar uže z naročilom vred pošlje, naj pridene še 10 kr. za vozni list.

NAZNANILO.

Podpisano ravnateljstvo „Goriške ljudske posojilnice“ vabi vse p. n. društvenike k občenemu zboru, ki bo dne 10. marca t. l. v pisarni g. dr. J. N. Tonklija, Via Ascoli št. 1. ob 11. uri zjutraj s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo o letnem računu.
2. Volitev ravnateljstva.
3. Volitev nadzorstva.
4. Razdelitev čistega dobička
5. Morebitni predlogi gospodov društvenikov.

Ob enem se naznanja, da so računi od začetka društvenega poslovanja do konca decembra 1884 razporeženi v pisarni g. ravnatelja Nikolaja dr. J. Tonklija. V Gorici, dne 5. marca 1885.

Za ravnateljstvo:
Dr. N. TONKLI, ravnatelj
J. BERBUČ, tajnik.

OBČINSKE KOPELI v GORICI

Via del Bagno 4.

Tam se nahaja tudi oddelek za zdravljenje z vodo, z drgnenjem, s telovadbo, z vdihanjem in za zdravilne kopeli.

Drgnenje oskrbuje gospod K. Gottwald, mehano-terapist iz Prage.

Št. 253.

Razpis dražbe.

Po sklepu c. k. pomnoženega okrajnega š. sveta zidala se bode š. hiša v Šempasu pa vodnjak pri š. hiši v Lokovci.

Stroški so preudarjeni za prvo gl. 6006.40, za drugo gl. 128.92.

Dražilo se bode v Gorici pri c. k. okrajnem š. svetu 12. marca ob 9. uri zjutrej.

Načrta, preudarka in pogoji, so razvidni pri podpisnem uradu od 2—12 in od 2—5 ure vse dni do dražbe.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET V GORICI
dne 21. februarja 1885.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, oiajajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnije žilodne bolesi. Prav izvrstno vstrožajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glisam, pri ženskih mesečnih nadelnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omejenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naroče in pošiljatvo pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči

je odločno najboljšo zdravilo zoper protiv ter ravnatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeli, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Schymart. Gospodu pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani. Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res imel je čudovit vspeh, ča so se po kratkej rabi oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni priporočam, Vašej blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, z vseini spoštovanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji. Planinski zeliščeni sirup kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolezine; 1 steklenica 56 kr. Kor stnejši nego vsi v trgovinih se nahajajoči soki in širopi.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodci, jetrih in obistaih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razposilja se le jeden zavoj.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštnim povzettejem v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mortnem trgu v Ljubljani.

Mednarodna linija.

TRSTA - NEW-YORK

Veliki parniki s prvim razredom te linije vozijo redno v New-York in sprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in s prav dobro postrežbo.

V NEW-YORK-Odhod iz Trsta.

Parnik Teutonia. Odhod okolo 25. marca. Kajuta za potnike 200 gl. — Srednji krov 60 gl. Zasad vožnje treba se obrniti se na

J. T E R K U I L E,

glavnega agenta za potnike, Via dell' Arsenale h. št. 13, Teatro Comunale, Trst. Radi blaga na Emiliano d' Ant. Poglajen, glavnega agenta.